

Квартальний план—достроково!

ХАРКІВ

ВКЛЮЧИВШИСЬ У СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ ЗА ГІДНУ ЗУСТРІЧ 50-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ СОЮЗУ РСР, КОЛЕКТИВ ХАРКІВСЬКОГО УЧБОВО-ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА № 1 22 ВЕРЕСНЯ ЗАВЕРШИВ ВИРОБНИЧИЙ ПЛАН ДЕВ'ЯТИ МІСЯЦІВ ДРУГОГО РОКУ П'ЯТИРІЧКИ.

ПЛАН З ОБСЯГУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ВИКОНАНО 25 ВЕРЕСНЯ НА 101,5 ПРОЦЕНТА.

КІЇВ

Достроково завершив виробничу програму третього кварталу колектив Київського дослідного підприємства. План реалізації продукції виконано на 103,4 процента.

У соціалістичному змаганні в числі перших йде колектив складального цеху (начальник С. Влащенко), в якому виготовляються проміжні реле РПУ-2.

Високими трудовими показниками відзначились: слюсар В. Тарасенко, слюсар-монтажник А. Чубко, слюсар-електромонтажник П. Будько.

З добрими виробничими показниками завершили квартальне завдання і робітники цеху електроустановочних виробів, де начальником П. Концевой.

На підприємстві широко розгорнулося соціалістичне змагання на честь Великого Жовтня.

ЛЬВІВ

У соціалістичному змаганні, за дострокове виконання завдань другого року п'ятиріччя і гідної зустрічі славного ювілею Батьківщини переможцем на Львівському учбово-виробничому підприємстві № 2 за підсумками роботи третього кварталу вийшла бригада текстильно-галантерейної дільниці, яку очолює комуніст М. Гдичинський. Колектив цієї бригади з початку року утримує перехідний Червоний прапор підприємства.

В цілому колектив Львівського УВП-2 достроково завершив виконання плану за III квартал по всіх техніко-економічних показниках. Підприємство закінчило підготовку до роботи в осінньо-зимовий період.

ВІННИЦЯ

Трикотажники Вінницького учбово-виробничого підприємства успішно справилися із виробничим завданням, достроково завершивши план дев'яти місяців. Понад план трикотажники видали продукції на 84 тисячі карбованців—пошили 50 тисяч штук виробів. Понад план реалізовано продукції на 55 тисяч карбованців.

Завдання III кварталу теж виконано достроково: понад план

реалізовано продукції на 20 тисяч карбованців. Найкращих результатів в соціалістичному змаганні домоглася фарбувально-опоряджувальна дільниця, яку очолює майстер Раїса Бей. На протязі липня—серпня колектив дільниці утримував перехідний Червоний прапор підприємства.

У соціалістичному змаганні відзначились фарбувальниця О. Давькова, ворсувальник П. Одупок, віджимальниця Г. Цуприк.

АГРЕГАТНО-ГРУПОВИЙ ПОТІК

НА ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОМУ учбово-виробничому підприємстві впроваджено високопродуктивний потік пошиття чоловічих сорочок. Новий потік являє собою нову форму організації праці і нову форму управління потоком. Агрегатно-груповий потік складається із трьох секцій: заготівельної, монтажної та споряджувальної. Ця форма організації праці сприяє виявленню індивідуальних здібностей робітників і цим самим підвищує продуктивність праці.

У конвеєрному потоці кожна швея повністю по роботі залежить від такту процесу, тобто від швидкості пересування конвеєрної стрічки. А це вимагає чіткості і оперативності в роботі. В агрегатно-груповому потоці заготовка деталей в заготівельній секції, обробка їх в монтажній секції проводиться пачками. Це дає можливість багатьом робітникам швидше виконувати виробничі завдання і перевищувати їх.

Слід відзначити кращих швейників і швей, які добре опанували роботу на потоці. Серед них М. Татарин, Н. Романюк, А. Вашесть, М. Василік, І. Ковбас та інші. Ці робітники виконують виробничі завдання на 130—135 процентів.

З впровадженням нової форми організації потоку змінилося і управління потоком. Керує роботою потоку змінний майстер, якому допомагають три запускарі. Слід відзначити оперативність в управлінні потоком змінного майстра А. Скробач. Вона давно працює змінним майстром і зарекомендувала себе хорошим організатором. Впровадження нового методу організації праці вона сприйняла як необхідність дальшого росту технічного прогресу на нашому підприємстві.

Немаловажну роль в управлінні потоком відіграють запускарі заготовчої і монтажної секцій. Добре освоїли нову професію і справляються з виконанням обов'язків запускарів заготівельної секції П. Кас'ян, О. Сабодило, запускарі монтажної секції М. Шербій та Т. Кривов'язя. Запускарі — перші помічники змінного майстра в бригаді. Від їхньої умілої роботи залежить робота інших груп і секцій, навіть настрої людей, що має неабияке значення. Запускарі заготовчої і монтажної секцій являють собою, так би мовити, другий пункт, на якому ще раз перевіряється якість крою. А це в свою чергу підвищує відповідальність робітників розкрійного цеху за якість крою. У тих випадках, коли в цех надходить бракований крій, то запускарі викликають контролерів закрийного цеху і разом виправляють дефекти на місці. Такі випадки запускарі заносять у спеціальний журнал реєстрації якості крою, це має значення при визначенні розміру преміальної оплати.

Впровадження нової форми організації праці дало відрадні результати не тільки по якості продукції і підвищенню продуктивності праці. При такій формі організації праці легко проводиться запуск нових моделей виробів у виробництво.

Якщо в конвеєрному потоці проводиться запуск нової моделі, то виникає необхідність перестановки робітниць з одного місця на інше, а це тягне за собою простої конвеєра і втрату часу. А деколи призводить до невиконання змінних завдань бригадою.

В агрегатно-груповому потоці при запуску нової моделі зміни бувають тільки в заготівельній секції і без втрати часу. Монтажна секція працює без зміни на всіх моделях. Запуск нових моделей тут не впливає на виконання плану бригадою.

Така форма організації потоку полегшує працю технолога. В конвеєрному потоці на кожну модель потрібна своя схема розподілу праці. В агрегатно-груповому потоці в монтажній секції схема одна на всі моделі. В заготівельній секції із зміною моделі змінюється і схема розподілу праці.

О. ЛУЦИШИНА,
інженер-технолог Івано-Франківського УВП.

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 41 (275)

Субота, 7 жовтня 1972 р.

Ціна 2 коп.

РЕПОРТАЖ

СУВОТНИКИ НА БУДОВАХ УТОГ

ВІД ГУРТОЖИТКУ робітничої молоді до житлового будинку, який споруджується для трудівників підприємства, йшли пішки.

— Тут недалеко, всього один квартал, — сказала Галина Василівна Іванюшина — голова місцевого профспілки УВП. — Сьогодні на суботник вийдуть не менше, як 30 чоловік. Знаєте, хочеться якнайшвидше закінчити будівництво. Робітники охоче допомагають нашому підприємству.

Поминули проспект Миру.

— Це гордість нашого міста! — сказала Галина Василівна. — Ви,

мабуть, помітили, що ми живемо в, так би мовити, новому Миколаєві? А ось і наш красень — перевела вона розмову, показуючи рукою на вже зведений п'ятиповерховий будинок. Підйомний кран, що самотньо стояв біля нього, був уже напіврозібраний. Основні і найважчі роботи вже позаду. Завершуються внутрішні електромонтажні і сантехнічні. Незабаром будівельники розпочнуть виконання чистового слою штукатурки, але то вже з допомогою затирочних машин. Десь у середині жовтня

розпочнуться й малярні роботи, настилення підлоги.

— Одне турбує, — зауважила Галина Василівна, — УВП ще не одержало дозволу на підключення до міської тепломагістралі, а вона на цьому житловому масиві поки-що перевантажена. Та ми все таки сподіваємось на краще: якщо буде готовий будинок — дадуть нам і тепло. Саме тому й організовуємо суботники, недільники. Наші прагнення будівельники оцінюють по заслугах і теж докладають всіх зусиль, щоб у четвертому кварталі здати будинок. Особливо хочеться відзначити роботу бригади мулярів, якою керує Анатолій Федорович Донець, і бригаду сантехніків на чолі з бригадиром Олександром Решетняком. Безперерйну роботу будівельників всім необхідним забезпечує водій автомашини ЗИЛ-585 комсомолець Віктор Мануйленко.

У свою розповідь про ударну трудову вахту будівельників на честь п'ятдесятиріччя утворення Союзу РСР Галина Василівна внесла важливу деталь: розпочалося будівництво із запізненням, у березні цього року. Та роботи зроблено вже багато. На спорудження цього семидесятиквартирного будинку відведено один рік. Але виконроб Іван Іванович Учень запевняє, що всі роботи з оцінкою не нижче «добре» будуть завершені й за вісім місяців, якщо тільки УВП одержить дозвіл на підключення в тепломагістраль.

Галина Василівна подивилась на годинник — вісім годин п'ять хвилин. Про щось жваво розмовляючи мовою міміки і жестів, до нас швидко наближалась велика група людей, зодягнених по-робочому.

— А ось і перші ластівки! — привітала робітників Галина Василівна.

За кілька хвилин учасники суботника поділились на бригади. Руки, мозолясті робітничі руки, ніколи не залишаться без діла. Розібрали знаряддя праці. Через якихось чотири години всі п'ять поверхів були вже начисто прибрані від будівельного сміття.

Б. АНАТОЛЕНКО.

На фото (вгорі): ударно попрацювали на суботнику деревообробники Миколаївського УВП.

Фото Л. КОСОГО.

Колектив Донецького учбово-виробничого підприємства успішно завершив підготовку виробничих приміщень до роботи в осінньо-зимових умовах.

У центрі уваги партійної, профспілкової організації УВП останнім часом стояло питання про підготовку підприємства до роботи взимку. Нині всі роботи проведені якісно і вчасно. Відремонтовані пресувальний та складальний цехи, гараж. У складальному цеху встановлено калорифери.

Колектив підприємства успішно виконує взяті соціалістичні зобов'язання по достроковому завершенню виробничих планів. Робочий календар підприємства другого року п'ятиріччя виконується із значним випередженням графіка. Дев'ятимісячний план по всіх техніко-економічних показниках виконано достроково.

У вересні колектив Донецького УВП організовано провів чотири суботники по благоустрою території підприємства, гуртожитку. Особливо ударно працювали члени УТОГ на суботнику, який був організований на допомогу будівельникам, що споруджують обласний будинок культури УТОГ.

Б. ТУРКІН.

На фото: робітники карнизного цеху Донецького УВП на суботнику.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

„Утворення СРСР — торжество ленінської національної політики“

Вся історія становлення і розвитку Країни Рад пов'язана з ім'ям і діяльністю великого Леніна.

Наш народ готується зустріти 50-річчя утворення СРСР. Люди хочуть більше знати про історію своєї держави, про її перші кроки.

Безліч видань розповідає про утворення СРСР, про роль В. І. Леніна в організації Країни Рад, та люди прагнуть бачити те безцінне, що залишилось від тих днів, що стали вже історією.

Київська фабрика «Укррекламфільм» випускає фотовиставку «Утворення СРСР — торжество ленінської національної політики КПРС». Виставка складається з 27 фотоаркушів. Фотокопії ленін-

ських документів стали основою цього видання. В них — історія великої боротьби, історія будівництва і захисту Радянської влади.

В утворенні СРСР В. І. Ленін допомагав комуністам всіх республік, виставка розповідає про діяльність Володимира Ілліча Леніна, як керівника Радянської держави. Цьому служать і фотокопії документів, і фотографії і, нарешті, висловлювання В. І. Леніна.

Заключні сторінки присвячені здійсненню безсмертних ленінських заповітів. Кожний аркуш, включений у цю частину виставки, свідчить про те, що, виконуючи заповіді великого вождя, партія комуністів вивела країну в число

передових і найсильніших держав.

Разом з братніми народами нашої соціалістичної Вітчизни український народ здобув свою справжню соціальну і національну свободу в могутній Радянській державі, що прийшла до свого піввікового ювілею з великими успіхами в економіці і культурі.

Автори виставки — заступник директора музею В. І. Леніна по науковій частині А. Ф. Меленевський і старші наукові співробітники музею Ш. І. Левіт та Л. Г. Чиговська.

Художник виставки — головний художник музею Є. Б. Яковенко. Відповідальний редактор — директор музею В. Ф. Сокурєнко.

ТЕМАТИЧНІ ВЕЧОРИ

Те, що тематичні вечори є однією з найпопулярніших форм клубної роботи, мабуть, ніхто не стане заперечувати. Цікава лекція, бесіда біля картини, стенду чи книжкової виставки, консультація, яскрава наочна агітація, показ кінофільму, концерт самодіяльних митців — все це складові частини тематичного вечора, які дають культурній діяльності змогу ширше розкрити вибрану тему.

Організація тематичного вечора — справа нелегка і потребує від ініціаторів його максимального виявлення творчих задумів, енергії. Важливе значення має вибір тем. Якщо тема актуальна, стосується важливої події, тісно пов'язана з життям народу, безперечно, вона матиме успіх.

Ми, працівники Івано-Франківського Будинку культури, проводимо чимало тематичних вечорів. Організовуємо їх здебільшого так: спочатку читаємо лекції, проводимо бесіди, виступають гості, потім — тематичний концерт учасників художньої самодіяльності, на закінчення — демонструємо кінофільм. Але не можна сказати, що це — правило. Проведення того чи іншого тематичного вечора ми щоразу стараємося урізноманітнювати.

З успіхом пройшов недавно вечір на тему: «Людина красива і славна працею», присвячений важливій події в житті обласної організації УТОГ — глухих і слабослыщих міської швейної фабрики Василь Семчишин та Петро Проник вибороли в соціалістичному змаганні право на присвоєння їм почесного звання «Кращий за професією».

Зал Будинку культури був переповнений глядачами і тоді, коли проходив фестиваль самодіяльного мистецтва, присвячений піввіковому ювілею утворення Союзу РСР.

Провели ми й серію цікавих вечорів, присвячених вихованню глухих і слабослыщих у дусі дружби народів і пролетарського інтернаціоналізму, зміцнення братерських зв'язків між народами-братями Радянського Союзу.

Сподіваємось, що не менш цікавим буде й наступний вечір з цієї ж серії, до якого діяльно готуємось. Вже визначено тих, хто має виступити на вечорі, добіримо літературу для виставки. Гуртки художньої самодіяльності готують нову концертну програму. До підготовки вечора залучаємо й членів правління міського відділу УТОГ, але в першу чергу — активістів Будинку культури.

Особливого поширення набули у нас вечори трудової слави, вшанування передовиків виробництва, усні журнали, вікторини.

О. ФУГА,
директор Івано-Франківського Будинку культури глухих.

ШКОЛА У ПАРКОВОМУ ПРОВУЛКУ

Коли над містом стелиться темним крилом вечір, в будиночку, що розміщений у затишному Парковому провулку, ясно засвічуються вікна. Це вечірня школа робітничої молоді № 8.

Іде урок математики у 15 класі. Уважно слідує за розповіддю вчительки Лідії Леонідівни Лось учениця Люба Щипанська. Молода жінка з року в рік добре вчиться. Не було такого дня, щоб вона не прийшла в школу, а їй нелегко, бо має, як і всяка сімейна людина, чимало домашніх турбот. Вчиться в 15 класі і робітниця Валентина Поліщук, робітниця Надія Остапчук, Ольга Довгань, Ольга Яцек, Ніла Залізничук.

Школа робітничої молоді для глухих була організована в Житомирі в 1959 році. З того часу в ній здобули восьмирічну освіту 174 виробничники.

З 1970 року педагогічним колективом проводиться постійна робота по здійсненню програми нашої партії і Радянського уряду про перехід на загальну середню освіту. Тоді ж у школі був організований 13-й клас, який складався з п'ятнадцяти молодих виробничників, а вже в 1972—1973 навчальному році вони одержать документ про середню освіту.

Протягом нинішнього літа добре пройшов набір учнів у 9 і 13 класи. В цьому немало заслуга працівників нашого колективу Л. Луговой, Р. Столярчук, А. Ковтун та інших. Багато допомагає нам адміністрація Житомирського УВП. Вона цікавиться роботою школи. Якщо трапляється, що хтось з робітників підприємства починає пропускати заняття в школі, на УВП одразу вживають заходів, роблять все, щоб учень не нехтував навчанням.

«Кожному молодому трудівникові — середню освіту» — цей девіз країни став для педагогічного колективу школи провідним.

Великі й відповідальні завдання поставлені перед учителями в цьому році — використати весь багаторічний арсенал інтернаціонального і патріотичного виховання, накопичений за роки Радянської влади. Адже в цьому році вся наша країна святкуватиме славне 50-річчя Союзу РСР. А це покладе на нас особливу відповідальність, тому ми і надалі будемо докладати всіх сил і зусиль, щоб наша працююча молодь одержувала глибокі знання.

С. ПІНЧУК,
директор Житомирської СШРМ № 8.

Документи і матеріали, прийняті і затверджені на четвертій сесії Верховної Ради СРСР востаннє, члени колегії, члени колегії на заводах і фабриках.

На фото: інженер-економіст Полтавського УВП-1 В. Долгін проводить в обідню перерву серед виробничників чергову політінформацію по матеріалах сесії Верховної Ради СРСР.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

З ПОВНОЮ ВІДДАЧЕЮ

Ворошиловградська зона — найкрупніша з усіх, оскільки до її складу входять культурні заклади Донецької, Харківської, Сумської та Ворошиловградської областей. Зональний фестиваль у Ворошиловграді, розпочавшись в п'ятницю, закінчився пізно ввечері в неділю.

Загальновідомо, що там, де керівники художніх колективів приділяють серйозну увагу підготовці до фестивалю, вдумливо працюють над вибором репертуару і докладають всі сили, знання, енергію та досвід цьому важливому заходу, там, безперечно, видно творчий ріст колективів і окремих виконавців.

Добре підготували до огляду вистави «Назар Стодоля» Г. Г. Шевченка (Ворошиловградський Будинок культури), «А зорі тут тихі» за повістю Б. Васильєва (Донецьке УВП), «Трибунал» за п'єсою білоруського драматурга А. Макаєнка (Донецький Будинок культури).

Ці вистави свідчать про зрослу виконавську майстерність учасників драматичних колективів. Від-

радне явище являє собою і народження нового драматичного колективу на Донецькому учбово-виробничому підприємстві. За всю історію нашого Товариства ще не було такого випадку, щоб силами робітників УВП було створено багатогранну виставу і до того ж на високому ідейно-художньому рівні.

Драматичний колектив Комуністичного Будинку культури давно здобув широку популярність цілим рядом крупних вистав. Тепер підготовлена до фестивалю вистава «Блудний син» за п'єсою Е. Ранета, на жаль, поступається попереднім роботам цього обдарованого колективу.

Аматори сцени Сумського обласного відділу УТОГ зробили помітний крок вперед у порівнянні з минулими фестивалями самодіяльного мистецтва. Однак, їм ще треба багато і наполегливо працювати, щоб досягнути справжньої майстерності виконання, як у виставі «Машенька» за п'єсою А. Афіногенова, так і в концертній програмі.

Колектив художньої самодіяльності Харківського Будинку культури підготував програму концерту, з якої особливо високої оцінки заслуговують узагальнювальні танець «Плов», хореографічна картина «Нечистий поплутав», молдавський танець і, звичайно, оригінальний жанр у виконанні лауреата минулих фестивалей І. Нестеда.

На зональному огляді виступили також ілюзіоністи Донецького, Конотопського та Єнакієвського Будинків культури. Кількість виконавців оригінального жанру за останній час помітно зросла.

Сумлінно попрацювали і драматичні колективи районних культурно-просвітських клубів (Харківська область), Ждановського Будинку культури. Однак, огляд показав, що не скрізь приділяють серйозної уваги добору п'єс на фестиваль самодіяльного мистецтва, присвяченого знаменній даті — 50-річчю утворення СРСР.

В цілому огляд пройшов з повною віддачею творчих сил всіма колективами і виконавцями, що присвятили своє дозвілля улюбленим і благородним справі — самодіяльному мистецтву.

І. САПОЖНИКОВ.

Більш, як три десятиліття працює перекладачкою Ганна Науменівна Шапоткіна. З глибокою вдячністю згадують про неї члени УТОГ.

На фото: Г. Шапоткіна (ліворуч) разом з Н. Телюковою — заступником директора по навчально-виховній частині Полтавського УВП-1 обговорюють виробничі питання.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЩЕДРИМИ ОПЛЕСКАМИ

Чотири дні в Чернігові, на сцені обласної філармонії, виступали артисти Київського театру міміки і жести «Райдуга». Колектив митців показав дві програми: «Голоси серця» та «Райдуга посміхається».

Трудівники Товариства області вже багато чули про цей мистец-

кий колектив, але його виступи мало хто бачив. Приїзд театру до Чернігова зацікавив любителів сцени. У вихідні дні з усіх мікрорайонів УТОГ, з міст і сіл області члени УТОГ приїздили до обласного центру, щоб побачити виступ театру.

Глядачі заслужено нагороджували митців тривалими оплесками. Сцена «Космічна усмішка», вистава про визвольну боротьбу українського народу проти іноземних поневолювачів, зустріч з Одаркою і Карасем з опери «Запорожець за Дунаєм», сцени «Сон художника», «Бравий солдат Швейк», «Бокс», танці, музичне та світлове оформлення і чудова гра акто-

рів зачарували глядачів. Особливо сподобалась їм гра акторів В. Стопкіна, Т. Круківської, В. Шахова, А. Василенко та Л. Іванової.

Гастролі Київського театру міміки і жести «Райдуга» в Чернігові пройшли з великим успіхом. На їх виставах побували всі члени УТОГ Чернігова. Всі вони одержали велике естетичне задоволення і неповторне враження.

Після заключного виступу від імені обласного відділу УТОГ художній керівник будинку культури Г. М. Отрюх висловила подяку колективу «Райдуги» і вручила пам'ятний чернігівський сувенір. Група молоді піднесла артистам театру букети квітів.

О. КЛИМОК.

СЬОГОДНІ В ПКБ УТОГ

Ще якийсь рік тому назад, майже для всіх відділів Проектно-конструкторського бюро УТОГ доводилось арендувати тісні й непристосовані приміщення. Вони були розкидані в різних кінцях міста. Все це утруднювало керівництво і контроль за ними.

А нині, вже другий рік, як колектив інженерно-технічних пра-

цівників ПКБ справив новосілля. В новому десятиповерховому будинку, спорудженому за останнім словом техніки, у просторих і зручних кімнатах, оснащених сучасним устаткуванням і приладами, розмістились всі відділи й служби.

Звичайно, у зв'язку з цим обсяг робіт в інженерів-конструкторів і

техніків ПКБ значно збільшився. Тут для потреб обох Товариств, УТОГ і УТОС, розробляють технологічну документацію на виробництво, встановлюють норми витрат сировини та матеріалів на однієї виготовлюваної продукції, проектуєть оснащення та пристосування для технологічних ліній.

Ведеться пошук новинок технічної інформації, вміщених на сторінках періодичних видань у нашій країні і за кордоном, яку по-стачають учбово-виробничим підприємствам, узагальнюють та розповсюджують досвід кращих раціоналізаторів УВП, розробляють інструкції з техніки безпеки.

На фото: у відділі устаткування завідувачий сектором вантажно-підйомних і транспортних машин та механізмів А. Коляков (ліворуч) знайомить працівників сектора С. Свиницьку, А. Лук'янова і О. Покришевського з новою конструкцією по механізації виробничих процесів. (Зверху — зліва направо) завідувач відділом швейно-трикотажних виробів Н. Варшавська разом з Ж. Трохимець і Н. Залеською виготовляють оригінали лекал на куртку ватну моделі 242-72.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Ветеран праці

Двадцять шість років тому Михайло Іванович КУРІЛКО прийшов на Харківське учбово-виробниче підприємство № 1, маючи уже за плечима понад двадцять років трудового стажу.

Слюсар-інструментальник високої кваліфікації за роки роботи на УВП передав «секрети» своєї професії багатьом молодим робітникам, які і тепер теплими словами подяки згадують свого вчителя, звертаються за порадами до нього.

Через три роки М. І. Курілко відсвяткує свій 50-річний робітничий ювілей.

Фото П. ВІКТОРОВА.

У ПОЛІ ЗОРУ — ЯКІСТЬ

Рішенням XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР визначено, що одне з головних завдань — підвищення технічного рівня й ефективності виробництва, якості продукції. В цьому напрямі на Житомирському УВП проводиться значна робота.

Підприємство випускає 10 дитячих та 2 ватированих виробів. Ми увесь час намагаємось вдосконалювати ці моделі, щоб в разі потреби можна було замінити їх новими. Так, наприклад: дитяча піжама моделі 18—71 замінена моделлю 22—71, замінено новими моделями також ясельний комплект, жіноча блуза та інші.

На нашому підприємстві постійно працює рейдова комісія по перевірці якості вироблюваної продукції. При виявленні браку аналізуються дефекти, причини їх виникнення. На засідання комісії по проведенню «Дня якості» викликаємо порушників технології пошиву виробів. Докладаємо усіх

заходів, щоб бракованої продукції на УВП не було.

З контролерами на підприємстві проводимо технічне навчання по вивченню ГОСТів. Коли на УВП впроваджується новий виріб, то інженерно-технічні працівники проводять навчання на робочих місцях. Своєчасно забезпечують майстрів й бракерів технічною документацією.

Внаслідок впровадження цих заходів, якість швейних виробів значно підвищилася. Успішно виконується план по-сортності.

В. КОВАЛЬЧУК,
інженер.

Що показала перевірка?

До редакції надійшов лист від робітничі Кіровоградського УВП Пугачової В. С., в якому вона писала, що адміністрація підприємства без достатніх причин запропонувала їй перейти на іншу роботу.

Як повідомив редакцію заступник директора по навчально-виховній роботі Юрасов А., нетактовна поведінка Пугачової обговорювалась на загальних зборах жителів гуртожитку. Всі 11 чоловік, які виступали, говорили про негідну поведінку Пугачової, грубість і скандали, які вона вчиняє.

Рада гуртожитку оголосила Пугачовій останнє попередження. За невиконання цього рішення до неї будуть вжиті міри адміністративного порядку. Адміністрація залишила її на роботі електрозварниці.

А. БАРТКО.

У ТІСНІЙ СПІВДРУЖНОСТІ

«Більше, краще, з найменшими витратами!» — цей лозунг, який вніс в себе на дільниці складальники Миколаївського УВП, народився у раціоналізаторів підприємства. І цей лозунг є яскравим виявом їх творчих прагнень і трудових здобутків, їх повсякденних турбот про успіхи свого колективу. Про досягнення раціоналізаторської роботи, вивчається технічна інформація, щокварталу переглядається темник «вузьких місць». Отже раціоналізатори з робітників працюють у тісній співдружності з інженерами. Це безумовно впливає на ефект творчих пошуків.

Які ж «вузькі місця» ліквідували раціоналізатори цього року? — запитав я начальника виробництва Володимира Михайловича Конова.

— Теми диктує нам саме життя, — відповів він. — Підприємству поки-що мало виділяється необхідного стандартного устаткування і часто роботу раціоналізаторів доводиться спрямовувати на розробку найпростішого не стандартного устаткування, яке ми можемо виготовити своїми силами. Одночасно багато уваги приділяємо і вдосконаленню наявних верстатів, щоб поліпшити умови праці. Незважаючи на те, що на підприємстві не завжди можна знайти необхідний метал і електродвигуни, ми все таки зробили немало. Кращі з кращих раціоналізаторів слюсар Олександр Васильович Жулепа, майстер складальної дільниці Петро Трохимович Боднюк, інженер по НОП Микола Петрович Богуславський та інші багато докладали зусиль, щоб творча думка раціоналізаторів швидше впроваджувалася у виробництво.

З найбільш характерних і вагомих пропозицій, впроваджених у виробництво, Володимир Михайлович назвав кромкошліфувальний верстат, який розробив і виготовив слюсар О. В. Жулепа. Він же у співдружності з інженером М. П. Богуславським розробив і впровадив у виробництво верстат для шліфування кромки і вибирання пазу на меблевому склі. Ефект від впровадження тільки цього одного верстата — 7 тисяч 494 карбованці річної умовної економії.

Розробка цього верстата розпочалась ще минулого року. Було об'явлено тему пропозиції і конкретні вказівки щодо розробки її. Три місяці О. В. Жулепа та М. П. Богуславський залишалися вечорами на УВП, щоб розробити конструкцію верстата і кінець-кінцем виготовити його. А після виготовлення цілий місяць працювали на ньому самі, дещо змінювали конструкцію, налагоджували так, щоб верстат не підводив у роботі і працював безперебійно. Зусилля їхні увінчалися успіхом. Працює верстат надійно, успішно забезпечує потреби УВП у меблевому склі.

Як відомо, не так давно підприємство перейшло на випуск нової продукції — шаф Б-153 та ШК-97. Згідно з проектами на виготовлення цих шаф двері їх потрібно навішувати на штиркові петлі, але через відсутність верстата для зарізування на щитах вушок під такі петлі, повинні були навішувати двері на картонні петлі.

Розробити і виготовити необхідний верстат знову ж таки взяли-

ся раціоналізатор О. В. Жулепа та інженер М. П. Богуславський. І за місяць наполегливої творчої роботи вони виготовили такий верстат, на якому можна виконувати не тільки зарізування на щитах вушок, але й свердлити отвори під штиркові петлі.

Цікаву пропозицію впровадили у виробництво і майстер оздоблювальної та складальної дільниці Петро Трохимович Боднюк та слюсар Федір Антонович Кавун. Вони запропонували реконструкцію зливної головки на лаконоливній машині ЛМ-1. Після реконструкції економія поліефірного лаку після кожного наливу становить 20 кілограмів. Ефект від впровадження цієї пропозиції — 720 карбованців річної умовної економії.

Як бачимо, здобутки раціоналізаторів Миколаївського УВП вагомі і мають для підприємства неабияке значення.

Перспективний тематичний план роботи раціоналізаторів і творче горіння трудівників обіцяють у майбутньому нові успіхи цього невеличкого, але працьовитого колективу.

КУТОЧОК ВИНАХІДНИКА І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

АВТОМАТ ДЛЯ ДРУКУВАННЯ ЯРЛИКІВ

Раціоналізатор Херсонського УВП М. Приходько та автор цієї статті виготовили і впровадили у виробництво верстат-автомат для друкування товарних ярликів, як на папері, так і на бавовняній тканині.

Верстат, складається з головного вала з бронзовою матрицею. Вал на шарикопідшипниках обертається під дією електродвигуна потужністю 1,5 кіловата через шестеренчатую пару із зменшенням 1:40.

Механізм подачі фарби на матрицю складається з трьох валиків: первинного, проміжного та рухомого валика з фетровою обплоткою. Вони сполучені ремінною передачею з головним валом.

Заправка друкарською фарбою робиться один раз на зміну. Нанесення фарби на матрицю проводиться за допомогою рухомого валика, який зв'язаний з ексцентриком за допомогою важеля.

Приймач ярликів розрахований на 120 ярликів, а з надставкою — на 500 і більше. Він обладнаний

по відношенню до матриці під кутом 15 градусів. Приймач має щільну, яка розрахована на проходження одного ярлика.

Механізм подачі ярликів змонтований на валику з голковим барабаном і одержує обертовий рух через шестеренчатую пару від головного вала з відношенням 1:1.

Приймач готових ярликів, виготовлений з жерсті, знаходиться під головним валом. Він розрахований на 250 ярликів.

Матриця виготовлена на бронзовому напівкільці з постійним найменуванням. Для цифрових значень є вікна, стопори і запірні кільця. Матриця закріплюється на головному валу чотирма гвинтами. Лічильник встановлюється за допомогою шестерні.

Бавовняна стрічка подається у приймач до упору в матрицю. Далі її просування автоматичне. Відстань між готовими ярликами 5—6 міліметрів.

Всі механізми машини змонтовані на платформі однотаврової балки. У стані є також висушний

ящик для шрифту, різних пристосувань та інструментів. З боків станіна має чотири упори для закріплення машини на промстоли.

Габарити машини: висота над промстолом — 150, ширина — 160, довжина — 300 міліметрів. Вага 15 кілограмів без електродвигуна. Тканини при такому способі друкування йде вдвічі менше, ніж при роботі вручну.

Підприємства, які мають бажання виготовити подібний автомат своїми силами, можуть звертатися за консультаціями та кресленнями на Херсонське УВП.

В. КОНОВАЛОВ,
інженер-механік Херсонського УВП.

НАШЕ
ЖИТТЯ

Субота, 7 жовтня 1972 р.

А ти бы смог...

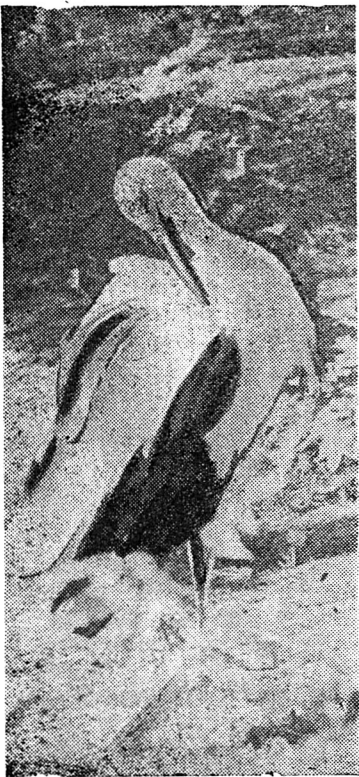
А ти бы смог?
Не знаю. Страшно.
Мне жить...
И Овод жить хотел.
Он жил незряче.
Незряче умереть сумел.
А ты бы смог?
Не знаю. Трудно...
Упрямо сжав мальчишій рот,
Матросов падаєт всей грудью
На льющий пламя пулемет.
Расстрелянные на рассвете
По всем краям земли встают,
Чтоб проводить его в бессмертье,
Туда, где смелые живут.
А ты бы смог?
Не знаю. Трудно...
Так всяк ответит, кто живой.
А доведись—и ляжет грудью
На пламя, мир закрыв собой.
Н. НЫРОВ.

Материне горе

Мати плаче без упину:
— Де та правда у житті? —
Так старалась, гнула спину,
І нема на старість втіх!
Наче квітоньку весною,
Доглядала я синка.
Змалку і відра з водою
Не було в його руках:
«Я сама, ти ще дитина —
Наберися більше сил»,
«Випий сік із вітаміном,
З'їж, синочку, ковбаси».
Виріс. Став, немов дубочок,
Працювати не спішить:
Там погано, тут не хоче,
Те йому не до душі.
Нудить світлом безталанний,
Бородатий, наче дід;
Всі думки у ресторані,
А йому лиш двадцять літ!
Двадцять літ — це старт
натхнення
В даль привабливих доріг...
Старший брат в бою поліг
В двадцять літ колись у мене.
«В чім причина?» — дума мати.
А причина проста тут:
Ще одій забула дати
Вітамін, що зветься — «ТРУД»!
В. МИКОЛАЄВСЬКИЙ.

Дідові

Мені все траплялось на віку,
Хай не скрізь бувала щедра доля.
Свбю юність ніжну і палку
Залишив в житах я серед поля.
Час прийшов і я ростив жита,
Від посухи — лісові заслони...
Потім полонив мене верстат,
Міста юний і нестримний гомін.
І пішов блукати по землі.
Скрізь бував, куди водила доля,
Тільки часто в світанковій млі
Марився мені ти серед поля.
І мене, мій любий, не вини,
Що лишив тебе я без підмоги.
Світ такий цікавий в наші дні,
На чотири сторони — дороги...
Ф. САВЕНКО.

В Київському зоопарку зимують цей лелека. До нього щоденно приходять діти, як до давнього знайомого.

У нас в гостях—журнал «ПЕРЕЦЬ»

Добрий друг, вірний помічник трудящих в їх боротьбі з пережитками минулого в свідомості людей, з усім тим, що заважає нам жити і працювати — таким є журнал «Перець». Сьогодні він — гість нашої газети. Пропонуємо вашій увазі матеріали творчого доробку перчан.

Заманив

Років п'ять уже сплило,
Як покинув Гнат село
І немов у воду канув —
В рідну хату й не загляне.

«Приїжджай скоріше, Гнате! —
Пише батько. — Хвора мати...
Забарився зо два дні,
То застанеш у труні...»

Ні слівця нема од Гната.

Знову лист летить од тата:
«Поцатило мені, сину!
Виграв я автомашину!
Легкову. На лотерею.
Що робить, не знаю, з нею».

Коли Гнат про це дізнався, —
Мов з налігача зірвався,
Мчить мерщій на пошту прямо,
Шле додому телеграму:
«Дуже радий я! Вітаю!
Зустрічайте, вилітаю!»

Петро РЕБРО.

САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

СЛАВА — НЕ ЗАЙДА

Не думайте, що слава — зайда,
Яка запанібрата з усіма.
Вона лиш трударів шукає,
І доконче знайде,
І увінчає лаврами того сама.

С. ВОСКРЕКАСЕНКО.

ПОБАЖАННЯ

Хтось анонімника згадав

добром:

— Земля б йому — його ж пером!

Василь САВЧУК.

На сміх людям

(ГУМОРЕСКА)

Одержали ми нову квартиру. Гарну квартиру: кімнати квадратні, сонячні, кухня простора, ванна окремо. Жити б і радіти, коли б ото, як говориться, у бочці меду та не ложка дьогтю.

Уявіть собі, у кімнаті, яку ми відвели під вітальню, паркетина вивалюється. І то не де-небудь у куточку, а на самісінькій середині. Та ще й не просто вивалюється, а сторчка стоїть.

Перший раз зайшли до кімнати і не помітили, бо я на стіні очі витрищів, на стелю. Дивлюсь, яка висота, як побілено. Ступив крок, ступив два та й... Заточився, спіткнувся. Мало не повалився колодою.

— Ха-ха — розсміялася дружина, не розуміючи, що зі мною сталося.

— Раденька, що дурненька! — кинув я сердито, роздивляючись, об що зачепився. Зирк — паркетина одним кінцем задралася догори.

«Негідники, — подумав я про будівельників. — Бракориби нещасні».

— Тобі смішно, — кажу дружині. — А якби я був упав і зуби по-вибивав? А якби був ногу злавав?

Але до неї, засліпленої щастям, хіба це доходить.

— Так цілий же, — сміється. — А одна паркетина — не біда. Давай я її миттю прилаштую та й не буде видно.

Ну, розуміє вона що-небудь? Ніхорта не розуміє. Я й сам міг би миттю прилаштувати. Але чого це я, скажіть на милість, мушу прикривати гріхи отих бракоробів? Ні, дудки. Нехай стирчить. Людям на сміх.

Коли ми поселилися, приходять до нас Тамара Комар. Ще тільки поріг переступила, а вже розхвалює:

— Ах, які чудові кімнати! Ах, які світлі!

А я їй — тик своє:

— Ви, — кажу, — ахкайте та й під ноги дивіться, бо простягнетесь червом на підлозі, то так ахнете, що й язика прикусите.

— Це чого ж я простягнуся? — усталилась на мене гостя.

— Об паркетину зачепитесь, он аж зуби вишкірила, чекає на жертву. Бачите, як у нас будують?

— Дурниці, — махнула рукою Тамара. — Ви її клеєм чи цвяхом. Вас перележить.

Бач, і ця — дурепа набита. Сам знаю, що можна підклеїти, що

ПРИКЛАД

(Гумореска)

— Ану скажи, — звернувся до обліковця директор, — попереджала тебе ланкова, що розсада у такій холодній землі не приживеться?

— Ну, попереджала, — буркнув той.

— А ти?

— А я сказав, що приживеться! Приймак — і той приживається.

— Ні, ти скажи, земля холодна була?

— Ну, холодна.

— Так чому ж ти не підказав бригадирові, щоб не висаджував?

Обліковець знизав плечима:

— Та що ж я — бригадира вчитиму?

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

У своїх листах до редакції багато наших читачів просять роз'яснити ті чи інші положення трудового законодавства.

Відповіді на одержані запитання ми попросили юриста А. Т. Стеціна.

Запитання: Який порядок запровадження нових і перегляду діючих норм виробітку?

Відповідь: Усі норми виробітку, обслуговування, нормативи чисельності робітників і службовців запроваджуються адміністрацією підприємств за погодженням з фабрично-заводськими комітетами профспілки. Такий же порядок і заміни тимчасових норм на постійні. У цих випадках адміністрація повинна роз'яснити працівникам, чому переглядаються старі норми, як будуть застосовуватися нові. Про всі нововведення і зміни адміністрація повинна повідомити робітників чи службовців не пізніше як за два тижні.

Якщо виникають незгоди між адміністрацією і фабзавмісцевко-

мом, то вони розв'язуються вищими господарськими і профспілковими органами.

Запитання: Чи може адміністрація при звільненні робітника утримувати з його заробітної плати за невідпрацьовані дні відпустки?

Відповідь: У тих випадках, коли робітник чи службовець звільняється до закінчення того робочого року, в рахунок якого він одержав відпустку авансом, з його заробітної плати провадиться утримання за невідпрацьовані дні відпустки. Проте утримання не провадиться, якщо людина звільняється з таких підстав: при призові або вступі на військову службу; при переведенні на іншу роботу з її згоди або при переході на вибірну посаду; у випадках відмови від переведення на іншу роботу в іншу місцевість разом з підприємством, установою або організацією; у випадках лік-

НОРМА, ЗАРПЛАТА, ДОПОМОГА

відації підприємства, установи, скорочення штату або чисельності працівників; при виявленні невідповідності займаної посади або виконуваної роботи; у випадку тривалої хвороби; при направленні на навчання; у зв'язку з переходом на пенсію.

Якщо адміністрація підприємства, установи, маючи право на утримання, при розрахунку з працівником не може його провести пов-

ністю або частково (наприклад, внаслідок недостатності сум, що належать при розрахунку), то далі стягнення через суд не провадиться.

Запитання: Чи мають право на допомогу по тимчасовій непрацездатності робітників і службовців під час випробного строку?

Відповідь: Так, мають таке право на загальних підставах. У цих випадках допомога нараховується з заробітку за тим розрядом або з ставок тієї посади, що були передбачені під час прийняття на роботу.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВІП-3, зам. 1554—5000. 72 р.

УМІЛІ РУКИ

Нещодавно Полтавський облівіділ УТОГ провів виставку робіт «Умилі руки». Глядачі познайомились більш як з п'ятьдесятьма творами прикладного мистецтва. З цієї кількості, біля тридцяти кращих робіт умільців відібрано на республіканську виставку, яка має відбутися у листопаді цього року.

Кращими роботами журі визнали вишивання О. Чорнобай (м. Кременчук), випалювання по дереву В. Швидь з радгоспу імені В. І. Леніна та інших.

На фото: портрет Т. Г. Шевченка, вишитий О. Чорнобай. Швеймотористки Полтавського УВП-1 О. Дашевська і К. Удовиченко. На обласній виставці «Умилі руки» експонувалися їхні роботи.

Фото І. СЕРЕБРЯНЦЯ.

можна цвяхом. Але чому вони цього не зробили? Куди оті будівельники дивилися? Небійсь, рапортували справно, премії одержували справно, а мені, виходить, дулю підсунули. Нехай це навіть одна паркетина вивалюється, але ж брак.

Якось забіг мій знайомий Давиденко. І цей своєї: «Хороша квартира».

Мене аж прорвало.

— Тобі, — кажу, — очі повилазили, що ти хвалиш бракоробів? Глянь, он паркетина вивалюється!

Еге, мені б таку квартиру, то я б увесь паркет перестелив, — каже Давиденко з заздністю.

— Ну й перестеляй, — я йому, — замазуй чужі недоробки! — Мене не дивують будівельники, у них усе так, але де була приймальна комісія? Засліпило їм чи що? І якби був хоч один гепнувся, не такої заспівали б.

Мені ця паркетина уже, ніби кістка, поперек горла стала. Працювати спокійно не можу, сон утратив. Тільки про неї й думаю.

Ну, нехай уже, — міркую собі, — я ту паркетину обмину, жінка обминає. Добре, що нема дітей. А були б? Чекай каліцтва. Щастя також, що нема нікого старого в хаті. А була б, скажімо, теща, тоді що? Зачепилася б, упала. Перелом руки чи ноги. Мене аж жаром обсіпає. А їм, негідникам, ні холодно, ні жарко. Одна паркетина — дрібниця. То правда. Але турбує не це. Турбує, де ж була совість того, хто її припасував? Руки б йому покрутило, правцем би його поставило.

Одного дня приходжу з роботи і бачу, що паркетина лежить рівенько. Значить, жінка таки, підклеїла. Е, ні, голубко, так не буде! Беру, підважую і ставлю паркетину сторчка. Нехай стирчить на сміх людям. Може, коли спіткнуся, живіт проб'ю, помру, дідько з ним, але все те буде на совісті бракоробів.

Іван СОЧИВЕЦЬ.

— При чому тут бригадир? — підхопився бригадир. — Що я — керуючого відділку вчитиму?

— А я — головного агронома?

— А я кого? — крутнув головою директор. — Виходить, директор винен? Бо занарядив агрономові висаджувати? А ваші голови де були? Га?.. Та я б не заснув на вашому місці, доки б не довів, що температура низька і висаджувати не можна. А ви...

Задзвонив телефон, і директор сердито вхопив трубку.

— Ну! — буркнув. — Я! Скільки помідорної розсади загинуло? Та гектарів так... чотирнадцять. Як вийшло, що посадили у холодну землю? Але ж телефонограма з тресту була — висаджувати! При чому тут голова на в'язах? Ми виконували вашу вказівку. Що ж — керуючого трестом вчитиму?

Віктор ЕНДЕБЕРЯ.